

بخشیدن دیگران

شهادت زندگی ناصر در مورد تجربه بخشش:

ناصر ، پسری که زادگاهش شهر مشهد است ، بخاطر کارهایی که پدرش انجام داد از نظر روحی بسیار آسیب دید. پدر او هرگز او را محبت نکرد و برای ازدواج با یک زن دیگر مادرش را فریب داد. برای سالها او نمی خواست پدرش را ببخشد. یکسال بعد از اینکه او به مسیح ایمان آورد ، او متوجه شد که باید از خدا اطاعت کند و از زندان نفرت خودش ، آزاد شود. او تصمیم خود را گرفت و بعد از سالها ندیدن پدرش به دیدن او رفت . خدا به عملی که او انجام داد احترام گذاشت و به او کمک کرد تا بتواند پدرش را کاملا ببخشد. ناصر در حال حاضر یک خادم خداوند است و در کلیسایی در ساکرامنتو خدمت می کند.

برای مسیحیان این بسیار غیر طبیعی نیست که در مورد بخشش سوالاتی داشته باشند. بخشیدن برای اغلب ما آسان نیست. حس طبیعی ما این است که وقتی کسی باعث رنجش ما می شود ، برای دفاع از خودمان واکنش نشان می دهیم. معمولاً وقتی کسی باعث رنجش ما می شود، ما از احساس رحمت ، فیض و بخشش پر نمی شویم.

آیا بخشش یک انتخاب آگاهانه است؟ ، یا یک عمل طبیعی که با خواست ما در ارتباط است؟ ، یا این فقط یک احساس یعنی یک وضعیت احساسی در شخص است؟ اگر شخصی که ما باید او را ببخشیم یک ایماندار نباشد چه؟

چطور ما باید مطمئن شویم که شخصی را واقعا بخشیده ایم؟

کتاب مقدس در مورد موضوع بخشش و سوالات دیگری که معمولاً در این باره می شود ، دیدگاه ها و جواب های کاملی را ارائه می کند. ما می خواهیم به چند سوال بسیار معمول در این زمینه نگاه کنیم و بفهمیم کتاب مقدس در مورد بخشش چه می گوید.

آیا بخشش یک انتخاب آگاهانه است ، یا یک وضعیت احساسی می باشد؟

من ایمان دارم بخشش یک انتخاب است که ما با اراده آزاد آنرا انجام می دهیم ، و انگیزه انجام آن هم اطاعت از خدا و دستور او در مورد بخشش است.

کتاب مقدس به ما دستور می دهد که همانطور که خدا ما را بخشیده ما هم دیگران را ببخشیم:

کولسیان 3 : 13

13 و رفتار دیگران را تحمل کنید و آماده باشید تا ایشان را ببخشید. هرگز از یکدیگر کینه به دل نگیرید. از یاد نبرید که مسیح شما را بخشیده است ؛ پس شما نیز باید دیگران را ببخشید.

چطور دیگران را ببخشیم در حالیکه چنین احساسی نداریم؟ چطور تصمیم بخشش را تبدیل به یک تغییر قلبی بکنیم؟

اگر فقط یک دلیل برای بخشش دیگران وجود داشت – دستور خدا (مرقس 11 : 25) - پس به بخشش باید بعنوان عملی برای اطاعت نگاه کرد ، و "داشتن چنین احساسی" نباید زیاد ضروری باشد.

عیسی از نظر "احساسی دوست نداشت" بر صلیب برود. در باغ جتسیمانی ، احساسات او فریاد می زدند، "نه ! من نمی توانم این کار را انجام دهم" (لوقا 22 : 44). او غمگین بود (متی 14 : 35). ولی علیرغم احساساتش ، بعنوان یک عمل داوطلبانه ، او

خودش را وقف اراده پدر کرد(مرقس 14:36)، او صلیبش را تحمل کرد ، علیرغم اینکه وضعیتی خجالت آوری بود(عبرانیان 12: 2). عزم جزم او برای انجام اراده پدر و رنج کشیدن و مردن بعنوان "برخود گیرنده گناهان ما" باعث شد که او رنج صلیب را تحمل کند، اگرچه لشکرهای فرشتگان می توانستند او را نجات دهند(متی 26 : 53).

ما با ایمان و از روی اطاعت می بخشیم. از آنجایی که بخشش برخلاف طبیعت ما است ، ما باید با ایمان ببخشیم ، چه از نظر احساسی ما دوست داشته باشیم ، چه دوست نداشته باشیم . ما باید در مورد کاری که خدا باید در وجود ما انجام دهد تا این بخشش کامل شود به خدا اعتماد کنیم.

وقتی شما ضرب المثل دو خدمتکار را می خوانید، آن داستان با باز کردن کتاب توسط پادشاه شروع می شود. متی 18 : 24: پادشاه همه چیز را محاسبه کرد. بخشیدن با جدی گرفتن ضایعه آغاز می شود. حتی خدا هم اینطور عمل می کند. پادشاه دقیقاً می دانست که او می خواهد چه چیزی را ببخشد. او همه چیز را حساب کرد. پس برای آوردن بخشش از اراده به داخل قلب خود ، خوب است که این کار را با درست کردن یک فهرست از مواردی که در مورد آنها رنجیده شده اید آغاز کنید. و بعد به خدا بگویید، "فلان شخص را در مورد کارهایی که انجام داده می بخشید (مثلاً بخاطر اینکه با رد کردن دعوتتان شما را رنجانده و باعث شده شما احساس بی ارزش بودن ، بی اهمیت بودن و خفت بکنید) من می بخشم زیرا تو مرا بخشیدی.

در مواجهه با رنج و آزرده گی ، بخشش انتخابی است که ما می توانیم انجام دهیم.

من ایمان دارم که وقتی ما خود را وقف اطاعت کردن از خدا می کنیم و وقتی می بخشیم چون اشتیاق داریم که او را بخشود کنیم ، او به این روحیه ما احترام می گذارد. او در زمان خودش عمل خود را کامل می کند. ما باید به بخشیدن با ایمان ادامه بدهیم(سهم ما) ، تا زمانی که عمل بخشش در قلب ما انجام گردد(سهم خدا).

فیلبیان 1: 6

6 اطمینان دارم خدا که این عمل نیکو را در شما آغاز نمود، شما را یاری خواهد داد تا در فیض او رشد کنید تا به هنگام بازگشت عیسی مسیح ، کار او در شما تکمیل شده باشد.

ما از کجا می توانیم بفهمیم که برآستی کسی را بخشیده ایم؟

کوری تن بوم ، یک زن مسیحی که از بازداشتگاه های نازی در حین قتل عام یهودیان نجات پیدا کرد، می گوید، "بخشش مثل آزادکردن یک زندانی است، و تشخیص دادن این حقیقت که این زندانی خود شما هستید."

وقتی که ما آن آزادی را که در اثر بخشیدن کسی می توان بدست آورد تجربه می کنیم ، می دانیم که واقعا توانسته ایم ببخشیم. وقتی ما تصمیم می گیریم کسی را ببخشیم ، خود ما بیشتر از هر کس دیگر رنج می کشیم. وقتی ما می بخشیم، خداوند قلب ما را از خشم ، تلخی ، رنجش و آسیبی که دیده ایم و قبلاً بخاطر آن اسیر شده بودیم نجات می دهد.

بهرحال، بیشتر اوقات ، بخشش یک مرحله روزانه و کند است. این عمل مثل فشار دادن یک دکمه نیست.

متی 18 : 21-22

21 در این هنگام پطرس پیش آمد و پرسید: «استاد، برادری را که به من بدی می کند، تا چند مرتبه باید ببخشم ؟ آیا هفت بار؟» عیسی جواب داد: «نه ، هفتاد مرتبه هفت بار!»

جوابی که عیسی داد این را روشن می کند که برای ما بخشیدن کار ساده ای نیست. این تصمیمی نیست که ما یکبار بگیریم و بعد بطور اتوماتیک در وضعیت بخشش زندگی بکنیم. بخشش ممکن است نیاز به یک عمر گذشت کردن دارد. اما این کار برای ما مهم می باشد. ما باید تا وقتی این موضوع در قلب ما تثبیت شود به بخشیدن ادامه دهیم.

اگر کسی که ما باید ببخشیم ایماندار نباشد چه؟

من متوجه شده ام که دعا یکی از بهترین راه ها برای شکستن دیوار عدم بخشش در قلب ها می باشد. وقتی من شروع به دعا کردن برای کسی می کنم که مرا ناراحت کرده است ، خدا به من چشمان جدیدی می دهد تا او را از زاویه دیگری ببینم. و همینطور به من قلب جدیدی می دهد تا بتوانم با محبت به او توجه کنم. وقتی من دعا می کنم می توانم او را آنطور که خدا می بیند ، ببینم. و من می توانم تشخیص دهم که آن شخص برای خدا با ارزش است. همینطور من خود را در نور تازه ای می بینم ، و

درک می‌کنم که من هم مثل آن شخص گناهکار و مقصر هستم. من نیز به بخشش احتیاج دارم. اگر خدا بخشش خود را از من باز نداشته است، چرا من باید بخشش را از شخص دیگری دریغ کنم؟

آیا داشتن احساس عصبانیت و خواستار اجرای عدالت در مورد کسی که ما باید ببخشیم، کار درستی است؟

این سوال، یک دلیل دیگر در مورد دعا، برای کسی که باید ببخشیم را، به ما یاد آوری می‌کند. ما می‌توانیم در دعا از خدا بخواهیم در مورد بی‌عدالتی‌های انجام شده کاری انجام دهد، تا خدا زندگی آن شخص را مورد داوری قرار دهد، و ما دیگر آن خشم را در درون خود نداشته باشیم. اگرچه این بسیار طبیعی است که در برابر گناه و بی‌عدالتی خشمگین شویم، اما وظیفه ما داوری کردن دیگران بخاطر گناهانشان نیست.
لوقا 6 :

37 «ایراد نگریید تا از شما ایراد نگیرند. دیگران را محکوم نکنید تا خدا شما را محکوم نکند. گذشت داشته باشید تا نسبت به شما باگذشت باشند. 37»

بخاطر آورید، بخشیدن ما باعث عادل و بی‌گناه شدن کسی یا کاری نمی‌شود، همین‌طور باعث نمی‌شود بخشش خدا برای اعمال زشت آنها مهیا شود، زیرا فقط خود خدا می‌تواند این کار را انجام دهد. در حالیکه گذشته غیر قابل تغییر است، ما می‌توانیم درباره حال و آینده خود کاری انجام دهیم. بخشیدن دیگران راهی برای شفا یافتن خود ما باز می‌نماید.

چرا باید بخشید؟

ما برای بخشیدن نمونه ای الهی داریم! خدا می‌دانست که ما احتیاج به بخشش داریم، پس او پسرش عیسی را برای نجات همه انسانها از عواقب گناهانشان، به این جهان فرستاد (اول یوحنا 4: 9-10) بهترین دلیل برای بخشیدن این است که عیسی به ما دستور داد تا ببخشیم. ما از کتاب مقدس یاد می‌گیریم که اگر ببخشیم، خود ما هم بخشیده نمی‌شویم.
متی 6: 14-16

14 و 15 «پدر آسمانی، شما را بشرطی خواهد بخشید که شما نیز آنانی را که به شما بدی کرده اند، ببخشید.

16 «و اما درباره روزه. وقتی روزه می‌گیرید، مانند ریاکاران خود را افسرده و ناتوان نشان ندهید. ایشان با این کار می‌خواهند به مردم بفهمانند که روزه گرفته اند. مطمئن باشید که ایشان تمام اجر خود را به همین صورت از مردم می‌گیرند.

همچنین ما باید ببخشیم تا گناهانمان در حضور خدا شنیده شود:
مرقس 11: 25

25 «ولی وقتی دعا می‌کنید اگر نسبت به کسی کینه دارید، او را ببخشید، تا پدر آسمانی شما نیز از سر تقصیرات شما بگذرد و شما را ببخشد.»

بطور خلاصه و در پایان، ما از روی اطاعت از خداوند می‌بخشیم. این یک انتخاب است، تصمیمی که ما باید بگیریم. بهر حال، وقتی ما می‌بخشیم، درک می‌کنیم که این فرمان به خیریت خودمان هم هست، و ما پاداش بخشش یعنی آزادی را بدست می‌آوریم.

اگر می‌خواهید کسی را ببخشید، اما مطمئن نیستید که چطور این کار را انجام دهید، به این دعا توجه کنید:

خدای پدر، من به کمک و بصیرت تو احتیاج دارم. امروز من درک بهتری از بخشش دیگران به کمک تو بدست آورده‌ام، من از ته قلب خود او را می‌بخشم. همان‌طور که تو هم مرا بصورت رایگان و بدون هیچ بهایی بخشیدی، من هم آنها را می‌بخشم. پدر، از تو می‌خواهم مرا ببخشی که بخاطر ناراحتی‌های خودم دیگران را ناراحت کردم. و خواهش می‌کنم رابطه مرا با دیگران شفا بده. من همه این دعاها را در نام گرانهای عیسی می‌کنم، کسی که باعث شد بخشش و شفا برای من ممکن شود. متشکرم که تو مرا بشکلی که مافوق تصور من است دوست داری. در نام عیسی، آمین.